

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. София, 03.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 22.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5301** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 112, ал. 1, т. 4 от ЗЗ, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалбата на Б. Ц. Б. от [населено място], [улица], против експертно решение № 0344 от заседание № 060 от 25.04.2013г. на Националната експертна лекарска комисия „Специализиран състав на НЕЛК по ортопедични болести”, с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК при МБАЛ – „Проф. д-р Ал. Г. [фирма] № 0133-008/29.01.2013 г., с което е анулиран болничен лист № 0187655/21.062012 г.

Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Конкретно се твърди, че ТЕЛК анулиране на издадения болничен лист е в противоречие със закона, понеже изискванията на закона са били спазени. Иска от съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение.

Ответникът – Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/ чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, изложени в депозираните по делото писмени бележки и иска присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересуваната страна АГПСМП – СЛКК чрез управителя не изразява становище по жалбата.

Заинтересуваната страна [фирма] не изразява становище по жалбата.

Заинтересуваната страна Агенция за хора с увреждания не изразява становище по жалбата.

Заинтересуваната страна РД-Агенция за социално подпомагане чрез проц. представител не изразява становище по жалбата.

Заинтересуваната страна Р.- С. - област не изразява становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-заинтересувана страна в производството, в рамките на преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от ЗЗ.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С експертно решение на ТЕЛК при МБАЛ – „Проф. д-р Ал. Г. [фирма], с № 0133-008/29.01.2013 г. е анулиран болничен лист № 0187655/21.06.2012 г., издаден от АГСМПОТ [фирма], [населено място], по жалба на директора на ТП на НОИ, с мотива, че е налице нарушение на чл. 6, ал. 5 от Наредбата за медицинска експертиза, според който е налице надвишаване на 360 дни временна неработоспособност с прекъсване без ЕР на ТЕЛК като от представените амб листи е видно, че лицето е с консолидация на фрагментите и е назначена Л..

По жалба на Б. Ц. Б., с експертно решение № 0344 от заседание № 060 от 25.04.2013г. на Националната експертна лекарска комисия „Специализиран състав на НЕЛК по ортопедични болести” е потвърдено решението на ТЕЛК като е прието, че са налице множество нарушения при издаване на болничния лист. Такива са посочени на чл. 9, ал. 1 от НМЕ/2010 г., предвид началния период на отпуска – 23.06.2012 г., като б.л. бил с дата 21.06.2012 г. Друго нарушение, без да се посочва на коя разпоредба било това, че решението на ЛКК било с дата 22.06.2012 г., ден след издаването на б.л. Потвърждава се наличието на нарушение на чл. 6, ал. 5 от Наредбата. По преписката не били налице амбулаторни листи или други документи, обуславящи наличието на усложнения и проведени лечебни процедури, налагащи удължаване на отпуска за временна нетрудоспособност.

В процесното решение е възприета също така фактическа обстановка, която не се спори по делото, а именно, че на 21.04.2012 г., по време на работа вагонетка притиска 5 пръст на лявата ръка на Б. като е установено счупване на базална фаланга. Проведено е оперативно лечение, поставени са киршнерови игли и гипсова шина, защит е воларен радиален нерв. Налице е ограничение на движението на пръста. Посочено е, че лицето работи като миньор като не е трудоустроен. В експертното досие е налице епикриза, която потвърждава гореизложеното. Предписва се медикаментозно лечение и хигиенично-диетичен режим след изписването. Във връзка с тази травма, на пациента са издадени два болнични листи – от 24.04.2012 г. и

28.05.2012 г. /продължение на първия/, които са съответно за 33 и 30 дни отпуск по болест.

Болничен лист № 0187655/21.06.2012 г. е издаден като продължение на предходните болнични листи, което е отбелязано в него и не се спори по делото по този факт. Според същия отпуска започва да тече от 23.06.2012 г. и завършва на 22.07.2012 г. или общо 30 дни. Б.л. от 28.05.2012 г. е със срок на отпуска от 24.05. до 22.06.2012 г.

Видно от амбулаторен лист № 00292/21.06.2012 г. Б. е бил прегледан от специалист – ортопед – д-р Д. Н.. В същия е отразено състоянието на пациента като е посочено, че фрактурата е в период на срастване, персистира болката и е налице контрактура на пръста след проведено опаретивно лечение. Наличие на калус между фрагментите. Предписана е терапия – Л. и е посочено, че лицето е временно нетрудоспособно.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Експертно решение № № 0344 от заседание № 060 от 25.04.2013г. на Националната експертна лекарска комисия „Специализиран състав на НЕЛК по ортопедични болести”, предмет на настоящото производство, е издадено от компетентен орган, съгласно разпоредбата на чл. 49, ал. 1 от ПУОРОМЕРРКМЕ, определен съобразно водещата диагноза.

Оспореното експертно решение е издадено в установената от закона форма и при правилно приложение на процесуалния закон. Същото е постановено в производство по обжалване на експертно заключение на ТЕЛК, при условията на чл. 50, ал. 1 от ПУОРОМЕРРКМЕ по документи и при спазване на разпоредбата на чл. 45, ал. 4 от същия като административният орган се е произнесъл по същия болничен лист, по който се е произнесла и ТЕЛК.

Настоящият състав на съда намира, че неправилно е приложен материалния закон от ответника по делото. Неправилни са изводите, относно извършени нарушения на материалния закон и на производствените правила при издаване на процесния болничен лист.

Съгласно [чл. 9, ал. 1 от НМЕ](#) "Болничният лист се издава в деня, в който се установи временната неработоспособност. Изключение се допуска и в случаите, когато болничният лист е продължение. В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от деня, в който лицето е следвало да се яви на работа по предхождащия болничен лист, независимо че той може да е неработен за лицето. В случая болничният лист от 21.06.2012 г. е издаден при точно спазване на разпоредбата – от 23.06.2012 г. когато съгласно предходния б.л. от 28.05.2012 г. е следвало лицето да се яви на работа.

Съгласно разпоредбата на [чл. 6, ал. 5 от Наредбата за медицинската експертиза](#): „Когато временната неработоспособност е продължила повече от 6 месеца без прекъсване или 12 месеца с прекъсване в две предходни години и в годината на боледуването, отпускът се разрешава само след контролен преглед на ТЕЛК на всеки

два месеца, при условие че са налице обективни признаци за възстановяване на работоспособността в следващите 6 месеца.” При внимателен анализ на същата се налага правния извод, че тази норма е приложима в случаите, когато временната неработоспособност за посочените периоди е в следствие на едно заболяване, а не на различни заболявания, какъвто е настоящият казус. Смисълът на разпоредбата е да се преценява от ТЕЛК наличието на обективни признаци на възстановяване на пациента в съответния период и за следващите 6 месеца. Това се налага, с оглед съставяне на преценка за евентуално преминаване от временна към постоянна неработоспособност – инвалидизация на лицето. В случая болничните листи, касаещи заболяването, свързано с травмата на пръста на лявата ръка на лицето са за срок от 63 дни до издаването на анулирания болничен лист и няма спор, че не превишават 6 месеца, респ. 12 месеца за период от една година, респ 3 години преди издаването му. Хипотезата на чл. 6, ал. 5 от НМЕ в случая е неприложима, понеже няма съмнение, че заболяването, за което са издадени болничните листи, в следствие на получената травма на Б., към момента на издаването им, не би могло да се преценява като водещо до евентуална постоянна неработоспособност на болния.

Останалите аргументи в процесното решение на НЕЛК, които между впрочем се излагат за първи път в същото и не са били предмет на потвърденото решение на ТЕЛК, са също така неоснователни. В необсъдения от органа, но наличен в преписката амб. лист № 00292/21.06.2012 г., представляващ първичен медицински документ, е установено точно здравословното състояние на Б., предписано е съответно лечение като е прието, че същият се нуждае от съответен отпуск по болест. Що се отнася до датата на заседанието на ЛКК – 22.06.2012 г., то по всяка вероятност се касае за техническа грешка, която не се отразява съществено на законосъобразността от процесуална страна на издадения болничен лист.

При установените нарушения на материалния закон процесното решение на НЕЛК и потвърденото със същото решение на ТЕЛК, съдът намира, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а двата акта отменени.

С оглед изхода на делото, на жалбоподателя, с оглед своевременно направеното искане следва да се присъдят разноски в размер на 16 лева за държавна таксаа.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 33 състав, на основание чл. 172 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Ц. Б. от [населено място], [улица], ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ № 0344 от заседание № 060 от 25.04.2013г. на Националната експертна лекарска комисия „Специализиран състав на НЕЛК по ортопедични болести”, с което е потвърдено ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ на ТЕЛК при МБАЛ – „Проф. д-р Ал. Г. [фирма] № 0133-008/29.01.2013 г., с което е анулиран болничен лист № 0187655/21.06.2012 г.;

ОСЪЖДА, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, Националната експертна лекарска комисия „Специализиран състав на НЕЛК по ортопедични болести” да заплати на Б.

Ц. Б. от [населено място], [улица], разноси по делото, представляващи държавна такса в размер на 16 /шестнадесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: